

זבחים פט

משנה. כל המקודש מחבירו קודם את חבירו;

הראשון	השני	הטעם	הצעה חילופית	דחייה
דם החטאת	דם העולה	הוא מרצה	מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא!	1. אמר רבינא: הכא בחטאת הלויים עסקינן, ואף על גב דכי עולה דמי, קאמר רחמנא היא תיקדים. 2. במערבא אמרי: הואיל והתחיל במתנות גומר.
איברי עולה	אימורי חטאת	הוא כליל לאישים		
חטאת	אשם	דמה ניתן לד' קרנות על היסוד	אשם קדים, שכן יש לו קיצבה!	ריבוי דמזבח עדיף
אשם	תודה ואיל נזיר	הוא קדשי קדשים	התודה ואיל נזיר קדמי, שכן טעונין לחם!	קדשי קדשים עדיפי.
תודה ואיל נזיר	שלמים	הן נאכלין ליום אחד וטעונין לחם	שלמים קדמי, שכן ישנן בציבור כביחיד!	נאכלין ליום אחד עדיפי
שלמים	בכור	טעונין מתן ד' וסמיכה ונסכים ותנופות חזה ושוק	בכור קודם, שכן קדושתו מרחם ונאכל לכהנים!	מצות יתירות עדיפי
בכור	מעשר	קדושתו מרחם ונאכל לכהנים	מעשר קודם, שכן מקדש לפניו ולאחריו!	קדושה מרחם עדיפא
מעשר	עופות	זבח ויש בו קודש קדשים דמו ואימוריו	עופות קדמי, שכן קדשי קדשים!	מין זבח עדיף
עופות	מנחות	שהן מיני דמים	מנחות קודמות, שכן ישנן בציבור כביחיד!	מיני דמים עדיפי
מנחת חוטא	מנחת נדבה	שהוא בא על חטא	שכן טעונה שמן ולבונה!	דמכפרת
חטאת העוף	עולת העוף (וכן בהקדישה)			

שאלה: איבעיא להו: דם חטאת ואיברי עולה, איזה מהן קודם?

- דם חטאת קודם מפני שמרצה,
 - או דילמא איברי עולה קודמין מפני שהן כליל לאישים?
- תשובה:** ת"ש: **דם חטאת קודם לדם עולה**; לדם עולה הוא דקדים, לאיברי עולה לא קדים.
דחיית התשובה: אדרבה, מסיפא: **איברי עולה קודמין לאימורי חטאת**; לאימורי חטאת הוא דקדים, לדם חטאת לא קדים! אלא מהא ליכא למשמע מינה.

שאלה: איבעיא להו: דם עולה ואימורי חטאת, איזה מהן קודם?

- דם עולה קודם דקאתי מכח כליל,
 - או דילמא אימורי חטאת קודמין דקאתי מכח מכפר?
- תשובה:** ת"ש: **דם חטאת קודם לדם עולה**; דם חטאת הוא דקדים לדם עולה, אבל אימורי חטאת לא.
דחיית התשובה: אדרבה, מסיפא: **איברי עולה קודמין לאימורי חטאת**; איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת, אבל דם עולה לא! אלא מהא ליכא למשמע מינה.

שאלה: איבעיא להו: דם עולה ודם אשם, איזה מהן קודם? דם עולה קודם דקאתי מכח כליל, או דילמא דם אשם קודם (דקאתי מכח) דמכפר?

תשובה 1: ת"ש: **דם חטאת קודם לדם עולה**, אבל דם אשם לא.

דחיית התשובה: בדין הוא דאיבעי למיתני: דם אשם, ואידי דבעא למיתני סיפא: **איברי עולה קודמין לאימורי חטאת**, דאי תנא לאימורי אשם, ה"א: לאימורי אשם הוא דקדמי, לאימורי חטאת לא קדמי, מש"ה תנא חטאת.

תשובה 2: ת"ש: **חטאת קודם לאשם**; חטאת הוא דקדמה ליה לאשם, אבל עולה לא, מאי לאו דם. דחיית התשובה: לא, אימורים. דיקא נמי, דקתני: **מפני שדמה ניתן**, ש"מ.

שאלה: איבעיא להו: תודה ואיל נזיר, איזה מהן קודם?

- תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם,
 - או דילמא איל נזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים?
- תשובה: ת"ש. זו קודמת לזו, שזו טעונה ד' מיני לחם, וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם.

דן: אמר רבינא בר שילא: אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים - פסולין.

חיזוק מהמשנה: ותנא תונא: **מפני שהוא זבח וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין**;

• בשלמא אימורין ליתנהו בעופות,

• אלא דם מיהא איתה!

אלא לאו קמ"ל: אימורין כי דמו, מה דמו לפני זריקה, אף אימורין קודם זריקה, וקא קרי להו קדשי קדשים; ומה דמו מיפסל ביוצא, אף אימורין מיפסל ביוצא.

חיזוק מדברי אמוראים: נימא מסייע ליה:

ר"ל	רבי יוחנן	
פסול	כשר	בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים
עדיין לא הגיע זמנו לצאת	הואיל וסופו לצאת	הטעם

עד כאן לא פליגי אלא בבשר, אבל באימורין לא!

דחייה: הוא הדין דבאימורין נמי פליגי, והא דקא מיפלגי בבשר? להודיעך כחו דר"ל, דאפילו בשר דסופה לצאת, אמר: עדיין לא הגיע זמנו לצאת.

